

(3) Úhradu vymáhá notářská komora; výkazy její o dlužných dávkách i se zákonnými úroky z prodlení, opatřené doložkou vykonatelnosti, kterou podepíše president komory nebo jeho zástupce nebo člen komory jej dočasně zastupující (§ 130 not. řádu), jsou exekučním titulem a mohou býti vykonány soudní exekucí.

(4) Závazek platiti důchod trvá až do úmrtí důchodce. Dokud závazek trvá, přechází na notáře jmenovaného nebo přeloženého na místo zavázaného notáře, jakož i na substituta tohoto notářského místa dnem, kdy nastoupili svůj úřad. Okolnost ta budiž v součty o místo notářské výslovně uvedena. Nebylo-li v takovém případě uprázdněné místo takto obsazeno, může ministr spravedlnosti povolití důchodci nové vykonávání úřadu notářského; takové povolení se rovná, pokud jde o náležitosti vyžadované notářským řádem pro nastoupení místa, novému jmenování.

(5) Změní-li se podstatně poměry, může ministr spravedlnosti na odůvodněnou žádost důchodce nebo notáře zavázaného platiti důchod a po konaném šetření o majetkových poměrech jich obou a po slyšení notářské komory výši důchodu nově upravit, při čemž není vázán minimální hranicí podle § 1, odst. 2, nebo jestliže důchodce důchodu nepotřebuje, zavázaného na určitý nebo neurčitý čas placení důchodu zprostiti. K účelům šetření jsou důchodce i notář zavázaný platiti důchod povinni oznámiti skutečnosti a předložiti doklady uvedené v § 2, odst. 4, větě třetí a čtvrté opatření Stálého výboru č. 285/1938 Sb. Byl-li zavázaný zproštěn na neurčitý čas, může ministr spravedlnosti na odůvodněný návrh oprávněného důchodce po konaném šetření a po slyšení notářské komory placení důchodu znovu uložit.

§ 4.

Vyjde-li později, a to ještě v době úřadování notáře platícího důchod, najevo jmění důchodcovy, které tu bylo již v době, kdy bylo konáno šetření podle § 2, odst. 4 opatření Stálého výboru č. 285/1938 Sb. a rozhodováno o obsazení místa se závazkem platiti důchod (§ 1), a to tak velké, že kdyby bylo bývalo dříve zjištěno, nebylo by došlo k rozhodnutí o obsazení místa notáře podle § 1, odst. 1, může ministr spravedlnosti na návrh notářské komory závazek k placení důchodu zrušiti. Důchodce je pak povinen vrátiti přijaté důchodové dávky.

§ 5.

Notář, který byl na notářské místo jmeno-

ván se závazkem platiti ve prospěch svého předchůdce důchod, je povinen převzítí zaměstnance notářské kanceláře, kteří byli u jeho předchůdce zaměstnáni nepřetržitě nejméně tři roky přede dnem, kdy soutěž na obsazení tohoto místa byla vypsána, a to za podmínek v tento den platných nebo pozdějšími právními předpisy upravených. Takový pracovní poměr může býti oběma stranami vypověděn v zákonné lhůtě, notářem však jen tak, aby se nekončil před uplynutím devíti měsíců ode dne, kdy notář nastoupil úřad.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

216.

Vládní nařízení

ze dne 20. června 1940

o úrazovém pojištění dělníků.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Zákon ze dne 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. z roku 1888, o úrazovém pojištění dělníků, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících (dále zákon) se mění takto:

1. V § 6 se nahrazuje v odstavci 6 číslice „12.000“ číslicí „18.000“, v odstavci 7 číslice „5.400“ číslicí „6.000“ a číslice „2.250“ číslicí „3.600“.

2. Za § 6 se vkládají jako nová ustanovení § 6 a) a § 6 b):

§ 6 a).

Úrazový důchod učňů, volentérů, praktikantů a jiných osob, které pro nedokonaný

ještě výcvik vůbec mzdy nepožívají nebo nejsou úplně placeny, se přeměří při dosažení 21. roku, pokud je to pro ně příznivější, tak, že pro přeměření důchodu se vezme za základ pracovní výdělek dělníka (závodového úředníka) téhož zaměstnání v témže nebo v sousedním podniku, docílený v roce po dosažení 21. roku věku; nelze-li výdělek zjistiti, stanoví se roční pracovní výdělek při dosažení 21. roku podle volného uvážení v přiměřené výši. Totéž platí pro vyučené dělníky, kteří utrpí podnikový úraz před dosažením 21. roku svého věku.

§ 6 b).

Uplynuly-li od skončeného léčení 2 roky a trvá-li požitek důchodu za ztrátu způsobilosti k výdělku nepřesahující 10% jeden rok, zaniká nárok na další důchod. Důchodec přísluší v tomto případě odbytné ve výši ročního důchodu. Toto ustanovení platí také pro důchody již napadlé, pokud odškodněný úraz se přihodil po 30. červnu 1921 a důchodec dne 1. července 1940 nepřekročil 55. rok svého věku. Nárok na důchod je dán, ač bylo poskytnuto odbytné, pokud způsobilost k výdělku zraněného se zmenšila pro podstatné zhoršení následků úrazu na dobu delší tří měsíců o více než čtvrtinu.

3. V § 7, odst. 1, č. 1 se nahrazuje číslice „900“ číslicí „1.500“.

4. § 16, odst. 1, druhá věta zní: „Pracovní výdělek převyšující za rok částku K 18.000 budiž počítán toliko touto částkou.“

Čl. II.

Úprava dávek z úrazů, nastalých před účinností tohoto nařízení.

§ 1.

(1) Důchodcům, jimž přísluší důchod za ztrátu způsobilosti k výdělku převyšující 30%, se zvyšuje dosavadní důchod na desetinásobek, stal-li se úraz před 1. červencem 1917, na čtyřnásobek, stal-li se úraz v době od 1. července 1917 do 30. června 1919, a na dvojnásobek, stal-li se úraz v době od 1. července 1919 do 30. června 1921.

(2) Takto zvýšený důchod nesmí však býti při úplné (100%) nezpůsobilosti k výdělku nižší K 4.800 a vyšší K 8.000 ročně, při částečné nezpůsobilosti k výdělku nižší pokud se týče vyšší příslušného zlomku těchto částek; při bezmocnosti důchodcové zvyšují se tyto částky úměrně (§ 6, odst. 10 zákona).

§ 2.

Zvýšení důchodu podle § 1 platí rovněž pro pozůstalé s tou odchylkou, že zvýšený důchod vdovský nebo ascendentní nesmí činiti méně než K 1.800 a více než K 2.400 ročně.

§ 3.

Osobám utrpěvším úraz před 1. červencem 1921, u nichž částečná nezpůsobilost k výdělku z úrazu činí nejvýše 30%, zvyšuje se důchod na tyto nejmenší roční částky:

při ztrátě způsobilosti k výdělku nepřesahující 10% na K 180.—,

při ztrátě způsobilosti k výdělku nepřesahující 15% na K 300.—,

při ztrátě způsobilosti k výdělku nepřesahující 20% na K 480.—,

při ztrátě způsobilosti k výdělku nepřesahující 25% na K 720.—,

při ztrátě způsobilosti k výdělku nepřesahující 30% na K 900.—.

§ 4.

Stal-li se odškodněný úraz v době od 1. července 1921 do 30. června 1940, přísluší — vyjma případy uvedené v § 5 — oprávněným osobám, jejichž ztráta způsobilosti k výdělku z úrazu činí více než 60%, čtvrtletní výpomoc K 100, pozůstalým vdovám a rodičům (prarodičům) překročivším 50. rok věku výpomoc po K 50 čtvrtletně, sirotkům, vnukům a sourozencům pak po K 40 čtvrtletně.

§ 5.

Učňům, volontérům, praktikantům, dále jiným osobám, které pro nedokonaný ještě výcvik vůbec mzdy nepožívají nebo nejsou úplně placeny, a vyučeným dělníkům přísluší, jsou-li tyto osoby mladší 21 let a utrpěly-li úraz v době od 1. července 1921 do 30. června 1940 za dobu od 1. července 1940, případně od pozdějšího dne, jimž dovršily nebo dovrší 21. rok věku, důchod přepočtený na základě započítatelného ročního výdělku K 7.200, pokud započítatelný výdělek nebyl stanoven částkou vyšší.

§ 6.

O zvýšení důchodů a přiznání výpomoci rozhodují správní orgány úrazových pojišťoven, pokud se týče správní orgány nositelů úrazového zaopatření zaměstnanců zproštěných pojistné povinnosti podle § 4 zákona. Proti jejich rozhodnutím není oprávněného prostředku.

§ 7.

Úhrada nákladu na toto zvýšení důchodů a přiznání výpomoci podle ustanovení §§ 1 až 5 se opatří rozvrhem na podnikatele pojištěných závodů, a to úměrně podle výše pojistného.

Čl. III.

Ustanovení závěrečná a prováděcí.

§ 1.

Je-li důchodci vyplaceno odbytné za část důchodu, je pro úpravu dávek a odpad důchodu podle tohoto nařízení rozhodné procento ztráty způsobilosti k výdělku, jemuž odpovídá zbývající část důchodu.

§ 2.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1940 a vztahuje se, pokud jednotlivá jeho ustanovení nestanoví něco jiného, na úrazy, k nimž došlo za jeho účinnosti. U úrazů přihodivších se v době od 1. července 1940 do 30. června 1941 je při stanovení

výdělku započítatelného pro výměru odškodného vzítí zřetel na obě rozhodné hranice započítatelného výdělku úměrnou částí, a to jak na hranice platné do dne účinnosti tohoto nařízení, tak na hranice platné ode dne jeho účinnosti.

(2) Dnem 1. července 1940 pozbývá platnosti zákon ze dne 29. října 1919, č. 606 Sb., o drahotních příplatecích k úrazovým důchodům, ve znění zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 481 Sb.

(3) Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumbar v. r.